

RETTELSESBLAD

Erstatter forslag af 19. august 2021

(Sproglige rettelser i § 7, stk. 2, samt § 21, stk. 2. Ændring af egetbidragets størrelse i § 15, stk. 2. Ændring af § 22, stk. 5, om rekursadgang i erstatningssager. Indsættelse af § 22, stk. 6, om frist for ankemulighed. Indsættelse af § 22, stk. 7 om undtagelse til § 22, stk. 6, om frist for ankemulighed. Indsættelse af afsnitoverskrift mellem §§ 23 og 24, om sanktionsbestemmelse. Ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 25. Konsekvensændringer af §§ 24-25)

Forslag til:**Inatsisartutlov om patienters klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet****Kapitel 1***Generelle bestemmelser**Anvendelsesområde*

§ 1. Inatsisartutloven finder anvendelse på klager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, klager over faktisk virksomhed i sundhedsvæsenet (serviceklager), samt sager om erstatning for patientskader.

Stk. 2. Kosmetiske behandlere og tatovører er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov, jf. dog 2. og 3. pkt. Tatovører, der udfører medicinsk tatovering, er omfattet af Inatsisartutloven. Kosmetisk behandling, som foretages af en autoriseret sundhedsperson på medicinsk indikation, er omfattet af Inatsisartutloven.

Stk. 3. Klager efter Inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anvendelse af anden tvang i psykiatrien er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov.

Stk. 4. Sager om erstatning for lægemiddelskader er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at andre grupper af behandlere end autoriserede sundhedsfaglige behandlere kan være omfattet af denne Inatsisartutlov.

Definitioner

§ 2. I denne Inatsisartutlov forstås ved:

- 1) Sundhedsvæsenet: hele sundhedsvæsenet, herunder sygehuse, sundhedscentre, sygeplejestationer, bygdekonsultationer m.v.
- 2) Sundhedsfaglig virksomhed: behandling som defineret i landstingsforordning om patienters retsstilling.
- 3) Sundhedsperson: sundhedspersoner, der udøver sundhedsfaglig virksomhed på grundlag af dansk autorisation, herunder læger, tandlæger, kiropraktorer, bioanalytikere m.fl., og sundhedspersoner, der udøver sundhedsfaglig virksomhed på grundlag af grønlandsk uddannelse eller autorisation, herunder sygeplejersker, klinikassistenter, sundhedshjælpere m.fl.

Kapitel 2 *Klagemuligheder*

Klageadgang over sundhedsfaglig virksomhed

§ 3. Styrelsen for Patientklager i Danmark behandler klager fra patienter over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og klager over forhold omfattet af kapitel 2-5 i landstingsforordning om patienters retsstilling. Styrelsen for Patientklager kan ikke behandle en klage efter 1. pkt., hvis den sundhedsfaglige virksomhed, klagen vedrører, helt eller delvis er omfattet af en klage efter § 4.

Stk. 2. Styrelsen for Patientklager træffer afgørelse om, hvorvidt den sundhedsfaglige virksomhed har været under normen for almindelig anerkendt faglig standard, eller om sundhedsvæsenet har handlet i strid med reglerne om patienters retsstilling.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 4. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i Danmark behandler klager fra patienter over sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og klager over forhold omfattet af kapitel 2-5 i landstingsforordning om patienters retsstilling. Nævnet kan ikke behandle en klage, hvis den sundhedsfaglige virksomhed, klagen vedrører, er omfattet af en klage efter § 3.

Stk. 2. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende sundhedspersons sundhedsfaglige virksomhed har været under normen for almindelig anerkendt faglig standard, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med reglerne om patienters retsstilling.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 5. Klager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og klager over forhold omfattet af kapitel 2-5 i landstingsforordning om patienters retsstilling skal indgives til Landslægeembedet.

Behandling af klager over sundhedsfaglig virksomhed

§ 6. Når Landslægeembedet modtager en klage efter § 5, foretager Landslægeembedet en vurdering af, om klagen kan behandles efter denne Inatsisartutlov.

Stk. 2. Landslægeembedet indhenter journalmateriale og en udtalelse fra det indklagede behandlingssted eller den indklagede sundhedsperson og udarbejder en sagsfremstilling med beskrivelse af de grønlandske forhold og vilkår, der må anses af betydning for vurdering af den konkrete klagesag. Sagsfremstillingen samt materialet fremsendes til Styrelsen for Patientklager og indgår i grundlaget for styrelsens eller nævnets behandling af klagen.

Stk. 3. Landslægeembedet kan i forbindelse med sagens forberedelse træffe afgørelse om forældelse. Påklages afgørelsen om forældelsesspørgsmålet, oversendes sagen til behandling ved Styrelsen for Patientklager, jf. § 3.

Stk. 4. Landslægeembedet kan afslå at behandle en klage, hvis klagen er åbenlys grundløs og dermed ikke er omfattet af Inatsisartutloven. Påklages afgørelsen om afslag, oversendes sagen til behandling ved Styrelsen for Patientklager, jf. § 3.

Stk. 5. Landslægeembedet sikrer oversættelse til dansk og grønlandsk.

§ 7. Når Landslægeembedet modtager en rettidig klage, jf. § 5, skal Landslægeembedet tilbyde patienten et dialogmøde med behandlingsstedet. Hvis patienten tager imod tilbuddet, sendes klagen til behandlingsstedet, som skal afholde dialogmødet med patienten inden 4 uger efter behandlingsstedets modtagelse af klagen.

Stk. 2. Hvis patienten efter dialogmødet ønsker at frafalde sin klage, meddeler behandlingsstedet med patientens accept dette til Landslægeembedet, hvorefter klagen anses for afsluttet. Hvis patienten efter dialogmødet fortsat ønsker sin klage behandlet, sender behandlingsstedet alle relevante oplysninger i sagen til Landslægeembedet til brug for den videre behandling.

Forældelsesbestemmelser

§ 8. Klager efter § 5 skal være indgivet til Landslægeembedet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over.

Stk. 2. Klager efter § 5 skal dog senest indgives 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted.

Stk. 3. Der kan ikke dispenseres fra de i stk. 1 og 2 nævnte klagefrister.

Klage over faktisk virksomhed (serviceklager)

§ 9. Serviceklager indgives til Landslægeembedet.

Stk. 2. Landslægeembedet oversender klagen til den øverste ledelse i sundhedsvæsenet, som behandler klagen.

Stk. 3. Klagen skal behandles inden 3 måneder fra klagens modtagelse.

Kapitel 3

Patienterstatningssager

Erstatning for patientskader

§ 10. Der ydes erstatning efter reglerne i dette kapitel til patienter eller efterladte til patienter, som i Grønland påføres skade i forbindelse med undersøgelse, behandling eller lignende foretaget af en sundhedsperson eller andet personale i sundhedsvæsenet, hos andre offentlige myndigheder eller i privat regi.

Stk. 2. Med patienter sidestilles personer, der deltager i sundhedsvidenskabelige forsøg, der ikke indgår som led i diagnostik eller behandling af personens sygdom. Det samme gælder for donorer, hvorfra der udtages væv og andet biologisk materiale.

Stk. 3. Dette kapitel gælder tillige for patienter, der af sundhedsvæsenet visiteres eller modtager tilskud til behandling på sygehuse, klinikker m.v. uden for Grønland i det omfang, der ikke er adgang til erstatning efter lovgivningen på behandlingsstedet.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilke områder, der er omfattet af bestemmelsen.

Erstatningsberettigede skader

§ 11. Erstatning ydes, hvis skaden med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af følgende måder:

- 1) Hvis det må antages, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold i Grønland ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling eller lignende, hvorved skaden ville være undgået.
- 2) Hvis skaden skyldes fejl eller svigt i teknisk apparatur, redskaber eller andet udstyr, der anvendes ved eller i forbindelse med undersøgelse, behandling eller lignende.
- 3) Hvis skaden ud fra en efterfølgende vurdering kunne være undgået ved hjælp af en anden på behandlingsstedet til rådighed stående behandlingsteknik eller behandlingsmetode, som ud fra et medicinsk synspunkt ville have været lige så effektiv til behandling af patientens sygdom.
- 4) Hvis der som følge af undersøgelse, herunder diagnostiske indgreb, eller behandling indtræder skade i form af infektioner eller andre komplikationer, der er mere omfattende, end hvad patienten med rimelighed må tåle. Der skal herved tages hensyn til dels skadens alvor, dels patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt til skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning.

§ 12. Skade som følge af, at der ikke er blevet stillet en rigtig diagnose af patientens sygdom, erstattes kun i de i § 11, nr. 1 og 2, nævnte tilfælde.

Stk. 2. Ved ulykkestilfælde, der ikke omfattes af § 11, nr. 2, ydes erstatning kun, hvis skadelidte er under behandling m.v. på et behandlingssted, og ulykken er indtruffet inden for dettes område under sådanne omstændigheder, at behandlingsstedet måtte antages at have pådraget sig erstatningsansvar herfor efter almindelige erstatningsretlige regler.

§ 13. Til de af § 10, stk. 2, omfattede forsøgspersoner og donorer ydes erstatning for enhver skade, som kan være forårsaget af forsøget eller af udtagelsen af væv m.v., medmindre det er overvejende sandsynligt, at skaden har anden årsag.

§ 14. Det påhviler enhver sundhedsperson, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne give ret til erstatning efter dette kapitel, at informere skadelidte herom samt i fornødent omfang at bistå med anmeldelsen til Landslægeembedet.

Stk. 2. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om informationspligten.

Erstatningsudmåling m.v.

§ 15. Erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i lov om erstatningsansvar.

Stk. 2. Erstatning og godtgørelse efter stk. 1 ydes efter, at et egetbidrag på 7.971 kr. er fratrukket erstatningen eller godtgørelsens hovedstol.

Stk. 3. Egetbidraget efter stk. 2 finder ikke anvendelse på skader, der omfattes af § 10, stk. 2.

Stk. 4. Erstatning ydes ikke til dækning af regreskrav, jf. dog § 18.

Stk. 5. Egetbidraget i stk. 2 reguleres en gang årligt, jf. Inatsisartutlov om en satstilpasningsprocent og om aktuel indkomst.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte kun ydes, såfremt skaden har medført uarbejdsdygtighed eller sygdom ud over en nærmere fastsat periode, der højst kan udgøre 3 måneder.

§ 16. Erstatningen til patienten eller dennes efterladte kan nedsættes eller efter omstændighederne helt bortfalde, hvis patienten forsætligt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

§ 17. I det omfang patienten eller dennes efterladte har fået eller har krav på at få erstatning i henhold til reglerne i dette kapitel, kan erstatningskrav ikke rejses mod nogen, der måtte have pådraget sig erstatningsansvar for skaden.

§ 18. Hvis den, der efter almindelige erstatningsregler måtte have pådraget sig erstatningsansvar over for patienten eller dennes efterladte, er omfattet af § 10, kan ydelser i henhold til § 15 kun danne grundlag for regreskrav, hvis skaden er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

§ 19. I det omfang, der er erstatningsansvar efter reglerne om produktansvar, finder reglerne i §§ 17 og 18 ikke anvendelse.

Erstatnings- og forsikringspligt

§ 20. Følgende har pligt til at yde erstatning efter dette kapitel:

- 1) Naalakkersuisut.
- 2) Kommunerne.
- 3) Private behandlingssteder.

Stk. 2. På baggrund af et behandlingssteds evt. gentagne erstatningssager kan Landslægeembedet iværksætte tilsynsmæssige foranstaltninger i medfør af reglerne om Landslægeembedets virke.

§ 21. Krav om erstatning efter dette kapitel skal være dækket af en forsikring i et forsikringsselskab, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis Naalakkersuisut, kommunerne og andre offentlige myndigheder, vælger at være selvforsikrede, er de undtaget forsikringspligten i stk. 1.

Stk. 3. Naalakkersuisut kan fastsætte regler for registrering af og tilsyn med forsikringsdækning efter stk. 1.

Erstatningssagernes behandling

§ 22. Alle erstatningssager efter dette kapitel skal indgives til Landslægeembedet.

Stk. 2. Landslægeembedet indhenter journalmateriale og en udtalelse fra det indklagede behandlingssted og udarbejder en sagsfremstilling med beskrivelse af de grønlandske forhold og vilkår, der må anses af betydning for vurdering af den konkrete erstatningssag. Sagsfremstillingen samt materialet fremsendes til Patienterstatningen i Danmark og indgår i grundlaget for Patienterstatningens behandling af erstatningssagen.

Stk. 3. Landslægeembedet kan i forbindelse med sagens forberedelse træffe afgørelse om forældelse. Påklages afgørelsen om forældelsesspørgsmålet, oversendes sagen til Patienterstatningen.

Stk. 4. Erstatningssager efter stk. 1 afgøres af Patienterstatningen i Danmark. Patienterstatningen sender afgørelsen til Landslægeembedet, den erstatningsøgende samt til det behandlingssted, som har foretaget behandlingen, der søges erstatning for.

Stk. 5. Afgørelser, jf. stk. 4, kan indbringes for Ankenævnet for Patienterstatningen, der træffer den endelige administrative afgørelse. Ankenævnet kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 6. Klage til Ankenævnet for Patienterstatningen skal indgives, inden 1 måned efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen har opsættende virkning.

Stk. 7. Ankenævnet for Patienterstatningen kan se bort fra overskridelse af klagefristen jf. stk. 6, når der er særlig grund hertil

Forældelsesbestemmelser

§ 23. Erstatningskrav efter dette kapitel skal være anmeldt til Landslægeembedet senest 3 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav indtræder dog senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget.

Stk. 3. Der kan ikke dispenseres fra de nævnte klagefrister.

Sanktionsbestemmelser

§ 24. Overtrædelse af § 21, stk. 1 kan medføre foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 2. For forskrifter udstedt i medfør af Inatsisartutloven kan der fastsættes foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 3. Hvor Inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af Inatsisartutloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 4. Sager efter stk. 1-3 anlægges ved Retten i Grønland som 1. instans.

Stk. 5. Bøder, der fastsættes efter stk. 1-3 tilfalder Landskassen.

Kapitel 4

Ikrafttrædelsesbestemmelser og konsekvensændringer i anden Inatsisartutlov

§ 25. Inatsisartutloven sættes i kraft ved bekendtgørelse.

Stk. 2. Klager over og anmodninger om erstatning for skader i forbindelse med behandling, som er udført før ikrafttrædelsen, er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov. Disse klager behandles efter de dagældende regler.

§ 26. Samtidig med at denne Inatsisartutlov træder i kraft foretages følgende ændringer i Inatsisartutlov nr. 27 af 18. november 2010 om sundhedsvæsenets styrelse, organisation samt sundhedsfaglige personer og psykologer, som ændret ved Inatsisartutlov nr. 2 af 29. maj 2012:

1) § 9, stk. 4, § 10, stk. 2, § 11 a og § 11 b ophæves.

2) I § 12, stk. 1-3 ændres ”§§ 3, 4 og 11 a” til: ”§§ 3 og 4”.

Stk. 2. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 24. september 2012 om klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ophæves.

Stk. 3. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 7 af 15. juni 2017 om Landslægeembedets virke forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne Inatsisartutlov.

Grønlands Selvstyre, den x. xx 2021

Formanden for Naalakkersuisut